

tem poslanou skvostně vyčastoval, a však poněvadž právě byl pátek a k tomu čas postní, jak toho tak i druhého dne žádného masa jim nedal, než toliko samé ryby, čímž pány nekatolické velice rozmrzel, kteří dle svého způsobu nemálo na něj hubovali a kleli. (Slav).

Tak skončilo se to přepamatní jednání o majestát, při němž nejpatrněji ukázala se bezmocnost císařova, který ustanovením direktce i výkonné své moci zbaven pravou hříčkou učiněn jest v rukou stavů. Ale to vše jen jeho vlastní vinou se stalo, když radou urputníků jezuitských zaveden odvážil se pustiti v boj bez náležitého uvážení nerovnosti sil. Můžeť pak toto vypravování sloužiti za příklad, jakým během vždy a všude chodívají věci politické, nechť si již cíle a konce svého docházejí v roce jediném, jako tuto jsme viděli, anebo třeba na dlouhá léta se protahují.

Příloha I. *)

Majestát Císaře Rudolfa, stavům podobojí království Českého na svobodné provozování náboženství daný.

My Rudolf druhý, z Boží Milosti volený Římský Císař, po všecky časy rozmnožitel Říše, a Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský etc. Král, etc. Arcikníže Rakouský, Markrabě Moravský, Lucemburské a Slezské Kníže, a Lužické Markrabě etc.

K věčné paměti známo činíme tímto listem všem: Jakož jsou toho všickni tři Stavové Království našeho Českého, tělo a krev Pána Ježíše Krista pod obojí přijímající, věrní naši milí, na sněmu, kterýž léta Páně tisícího šestistého osmého již pominulého v pondělí po neděli Exaudi na hradě Pražském držán, a téhož léta v pátek po památce sv. Jana Křtitele zavřín byl, při nás jakožto Králi Českém toho se vši ponížeností a poddaností snažně vyhledávali, aby při té obecní konfessi české, kterouž Augšpurskou jmenují, na sněmě obecném léta tisícího pětistého sedmdesátého

*) Text listin těchto otištěn z Druhé Apologie stavů českých po porovnání jeho s texty často jmenovaných rukopisů. Podpisy listiny druhé vzaty z rukopisu: Akta o náboženství.

pátého sepsané a JMC. Císaři Maximilianovi slavné a svaté paměti, Panu Otci Našemu nejmilejšímu, podané (kteráž tak, jakž jsme toho jistou zprávu vzíti, i také z psaní vlastní rukou JCM. Pána Otce Našeho nejmilejšího psaných vyrozuměti ráčili, ano i některé hodné paměti při Deskách zemských toho se vynašly, i hned tehdáž od JM. povolena byla), i při tom mezi sebou v předmluvě též konfessí obsaženém porovnání, ano také i při jiných svých v témž sněmu zejména doložených a náboženství jich se dotýkajících žádostech zůstaveni byli, a též náboženství své křesťanské podobojí volně a svobodně bez překážky každého člověka provozovati mohli, to vše aby od Nás jim Stavům dostatečně potvrzeno bylo, jakž týž artikul a žádost jich do dotčeného sněmu, a týž sněm ve Desky zemské do kvaternu sněmův obecních zeleného, léta tisícího šestistého osmého v pondělí po neděli Exaudi pod literou K. 8. slovo od slova vložený a vepsaný to v sobě šíře obsahuje a zavírá; My pak nemoža na onen čas pro jiné veliké potřeby, pro kteréž tehdáž ten sněm rozepsán byl, kteréž žádného odkladu trpěti nemohly, toho potvrditi, odkladu do budoucího sněmu, ke čtvrtku před sv. Martinem tehdáž nejprv příštím terminovaného, k dalšímu všech těch věcí zavírání jsme milostivě žádati, a mezi tím, dokudž by kolí se to tak na sněmu obecním nevykonalo, je Stavy podobojí, aby své náboženství volně provozovati mohli, a do vyřízení a na místě postavení téhož artikule k žádným artikulům, což by tak v propositi od Nás Stavům přednášeno bylo, přistupovati, je uvažovati, ani o nic jednati povinni nebyli, opatřiti ráčili, jakž taž milostivá žádost a opatření Naše plnějí svědčí, podlé kteréhožto předešlého zůstání sněmovního když sněm k témuž dni, totiž ke čtvrtku před sv. Martinem položený z jistých příčin od Nás odložen, a potom jiný sněm ke dni outernímu po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení mandatem Naším rozepsán a na Hrad Pražský položen byl, a dotčení Stavové podobojí, podavše nám znovu dotčené konfessí a snešení své společně, nepřestávali toho při Nás jakožto Králi a Pánu svému, netoliko skrze své snažné, poddané a ponížené prosby, ale i skrze znamenité a vzáctné přímluvy vyhledávati, abychom k žádosti týchž Stavův podobojí, věrných a milých poddaných Našich, povoliti ráčili: majíce My to vše s Nejvyššími Ouředníky a Soudci Zemskými a Radami Našimi Království Českého v Našem císařském a královském bedlivém uvážení, nepominuli jsme na poníženou a poddanou prosbu týž Pánův, Rytířův, Pražan a jiných vyslaných z Měst, ze všech tří Stavů Krá-

lovství tohoto Našeho Českého, podobojí tělo a krev Pána Ježíše Krista přijímajících a k též konfessí se přiznávajících, věrných poddaných Svých milých, všem třem Stavům Království tohoto, věrným poddaným Našim, sněm obecní ke dni pondělnímu po neděli, jenž slove Rogationum jinak křížová, léta tohoto tisícího šestistého devátého mandáty svými královskými rozepsati, na Hrad Pražský položiti a v týchž mandátech vůbec výšlých mezi jinými toho zjevně doložiti, že při tomto sněmu ten artikul o náboženství k zavření, na místě a konci postavení do proposicí sněmovní položiti, a kterak by všickni i jedenkaždý obzvláště, jak strana pod jednou tak i podobojí, a kteří se k též konfessí Nám předešle od nich podané přiznávají, náboženství své beze všech překážek a outiskův ode všech lidí, buď duchovních anebo světských, vykonávati mohli, je v tom náležitě opatřiti chtíti ráčíme, jakž tíž mandátové naši, jichž jest datum na Hradě Pražském v sobotu po neděli Jubilate léta tohoto tisícího šestistého devátého, v tom artikuli to v sobě obsahují a zavírají; k kterémužto obecnému tak od Nás rozepsanému sněmu když jsou se všickni tři Stavové poslušně a poddaně najíti dali, a My podle Naší milostivé zámlyvy, v témž mandátu Našem doložené, jsme v proposicí Naší sněmovní předně ten artikul o náboženství položiti ráčili, tu jsou často dotčení všickni tři Stavové sjednoceni podobojí žádost svou předešlou v spisu Nám od Nich podaném obnovili, a za dostatečné opatření i jim toho Deskami zemskými potvrzení poddaně prosili.

I chtíce My tomu, aby v tomto Království mezi všemi třemi Stavy, jakož stranou pod jednou tak i často dotčenou stranou podobojí všemi věrnými a milými poddanými našimi, nyní i na budoucí časy všelijaká láska, svornost, pokoj a dobré srozumění k vzdělání a zachování obecného dobrého pokoje zůstávati, každá strana náboženství své, v kterém se spasení svého důvěruje, volně a svobodně bez utiskování a všech překážek jedni k druhým provozovati mohla, a aby se (jakož slušné jest) sněmovnímu snešení léta tisícího šestistého osmého učiněnému, i také tomu mandátu našemu vůbec vyšlému (v kterémž jsme dotčené sjednocené Stavy podobojí k též konfessí se přiznávající za ty, kterýmiž jsou vždycky byli, totiž za své věrné poslušné poddané, pod milostivou ochranu Naší ke všem řádům, právům a svobodám tohoto Království náležející, na kteréž se povinnost Naše královská, práva a zřízení zemská vztahují, vyhlásiti ráčili a i nyní vyhláshujeme) zadosti stalo; prohlédajíce jakož k dotčeným znamenitým přímluvám, tak i k mnohým a snaž-

ným prosbám týchž Stavů pod obojí, a k mnohým věrným a platným od nich Nám po všecken čas Našeho šťastného nad nimi králování v skutku prokázaným službám, z těch ze všech i jiných mnohých příčin s dobrým rozmyslem Naším jistým vědomým, moci královskou v Čechách, s radou nejvyšších Úředníkův, Soucův Zemských a Rad Našich, takto jsme ten artikul o náboženství při tomto nyní se na Hradě Pražském držícím obecním sněmě se všemi třemi stavy tohoto království ustanoviti, zavřiti, a je Stavy podobojí tímto Majestátem Naším opatřiti ráčíme a opatřujeme.

Předně, jakož prvé to Zřízením Zemským A 32 utvrzeno jest, co se víry dotýče, pod jednou způsobou a pod oběma aby se neutiskovali, než spolu byli za jednoho člověka jako dobří přátelé, též strana strany aby nehaněla, toho se při témž Zřízení Zemském v tom artikuli zúplna zůstavuje a tím sobě oboje strany na budoucí časy zavázány jsou a býti mají, pod pokutami týmž Zřízením Zemským vyměřenými.

A poněvadž strana pod jednou v tomto Království náboženství své volně a svobodně provozuje, a strana podobojí k též konfessí české se přiznávající jí v tom žádné překážky neb vyměření nečiní: aby tedy v tom rovnost zachována býti mohla, protož jim k tomu povolovati, moc a právo dávati ráčíme, aby i častodotčení sjednocení Stavové podobojí, jakž stav panský, rytířský, tak i Pražané, Horníci a jiná města s lidmi poddanými jich, a summou všickni, kteří se koliv k dotčené konfessí české, někdy slavné a svaté paměti císaři Maximilianovi panu Otcí Našemu nejmilejšímu, při sněmu obecním léta tisícího pětistého sedmdesátého pátého, a nyní znovu nám podané (při kteréž je milostivě zůstavovati ráčíme) přiznali a přiznávají, žádného nevymiňující, tolikéž náboženství své křesťanské podobojí podlé též konfessí a svého mezi sebou učiněného porovnání a sjednocení volně a svobodně vsudy a na všelikém místě provozovati a vykonávati, při víře a náboženství svém, též i při kněžstvu a řádu církevním, kterýž mezi nimi jest anebo od nich nařízen bude, pokojně zanechání býti mohli, a to až do křesťanského dokonalého obecného porovnání o náboženství v Svaté Říši, a kompaktáty již prvé na sněmu obecním léta tisícího pětistého šedesátého sedmého minulými a z privilegium zemského i jinde vypustěnými se spravovati povinni býti nemají, nejsou a nebudou.

Dáleji také týmž Stavům podobojí tuto zvláštní milost činiti a jim všem třem Stavům podobojí k též konfessí se přiznávajícím konsistoř Pražskou dolejší v moc a opatrování jejich zase dávati

a k tomu milostivě povolovati ráčíme, aby tiž sjednocení Stavové podobojí touž konsistoř kněžstvem svým podlé téú konfessí a snešení svého obnoviti, a též kněžstvo jak české tak německé podlé ní říditi dáti anebo zřízení na své kollatury bez všelijaké překážky arcibiskupa Pražského aneb kohožkoliv jiného dosazovati, přijímati; nicméně i akademii Pražskou, od starodávna straně podobojí náležející, kterouž jim Stavům se vším jejím příslušenstvím tolikéž v moc jejich milostivě dávati ráčíme, tak aby ji muži hodnými a učenými osazovati, dobré, chvalitebné řády nařizovati a nad tím obojím z prostředku svého jisté osoby za defensory naříditi mohli. Mezi tím pak, dokudž by se tohokoliv od nich nevykonávalo, mají nicméně tiž Stavové podobojí všickni při tom, což svrchu psáno jest, aby náboženství své volně a svobodně všudy provozovati mohli, zouplna zanechání býti.

A kolikkoliv osob tiž sjednocení Stavové pod obojí z prostředků svého za defensory nad touž svou konsistoří a akademií Pražskou s společného svého snešení ze všech tří Stavův v rovném počtu nařídí a je nám jakožto Králi a Pánu svému zejména poznamenané podají, chceme a máme ty všechny osoby, kteréž nám tak poznamenané podány budou, žádného z nich nevypouštějíc, a mimo tu povinnost, kteráž jim od Stavův svěřena bude, jim žádných jiných povinností neb instrukcí nedávajíc, ode dne podání Nám téhož poznamenaní ve dvou nedělích pořad zběhlých k tomu potvrditi a je za takové defensory vyhlásiti. Pakli bychom pro jiná zaneprázdnění Naše neb jakékoliv jiné příčiny v tom času svrchu oznámeném jich potvrditi nemohli a nepotvrdili, tehdy mají přece nad tím obojím za defensory zůstati, to vše říditi a konati moc míti, jakoby od Nás k tomu potvrzení a vyhlášení byli. A umřeli by kdy který z nich, tehdy na místo toho z světa sešlého tiž Stavové podobojí při tehdaž nejprv příštím sněmě budou moci jiného k těm živým pozůstávajícím voliti a přidati, což se i na časy potomní vždycky způsobem svrchu psaným jakožto od Nás, dědicův Našich a budoucích Králův Českých, tak i od nich Stavův a Defensorův říditi a konati má.

Jestliže by kdo také z týchž sjednocených všech tří Stavův tohoto Království podobojí mimo ty kostely a chrámy Boží, jichž v držení jsou a kteříž jim prvé náležejí (při nichž pokojně zůstavení a zanechání býti mají), ještě buď v městech, v městečkách, vesnicích aneb kdekoliv jinde chtěl nebo chtěli víceji chrámův neb kostelův k Boží službě, aneb také školy pro vyučování mládeže

vystavěti dáti: toho jakož stav panský, rytířský, tak Pražané, Horníci a jiná města, všickni společně i jedenkaždý obzvláště, volně a svobodně každého času učiniti moci bude a budou, bez překážky každého člověka všelikteraké.

A jakož v nejedněch městech Našich Královských i její Milosti Císařové jakožto Králové České z obojího náboženství, totiž pod jednou i podobojí, spolu bydlejí: protož tomu obzvláště chtíti a o tom poroučeti ráčíme, aby pro zachování lásky a svornosti každá strana náboženství své volně provozovala, kněžími svými se řídila a spravovala, a jedna strana druhé v jejím náboženství, a rádných žádného vyměřování nečinila, provozování náboženství mrtvých těl v kostelích a na krchovích pochovávání a zvonění nebránila.

Také již po dnešní den žádný, jak z vyšších svobodných Stavův, tak ani města, městečka i také selský lid od vrchností svých ani žádného jiného duchovního ani světského člověka nemají, a nemá od svého náboženství odtiskován a k náboženství strany druhé moci ani nižádým vymyšleným způsobem přinucován býti.

A že to vše, což svrchu psáno, od Nás pro zachování lásky a svornosti věrně míněno a nařízeno jest, protož přiřikáme slovem svým královským, že tiž všickni sjednocení tří Stavové Království Našeho Českého podobojí, k též konfessí české se přiznávající, nynější i budoucí potomci jich, při tom při všem, což se svrchu píše, od Nás, dědicův Našich i budoucích Králův Českých zouplna, v celosti, bez přerušeni zůstaveni a chráněni býti mají, nebo je také v tom ve všem při tom pokoji v svaté Říši o náboženství, jenž religionsfyrd slove, učiněném, jakožto přední oud svaté Říše zůstavujeme a zanecháváme, v čemž se jim nemá od Nás, dědicův Našich a budoucích Králův Českých, ani od žádného jiného duchovního ani světského člověka překážky žádné činiti na časy budoucí a věčné.

A proti tomuto výš dotčenému o náboženství učiněnému pokoji a jich Stavův podobojí od nás stalému opatření žádná poručení a nic takového, což by jim v čem nejmenším překážku neb změnění toho učiniti mohlo, od Nás, dědicův Našich a budoucích Králův Českých, ani od žádného jiného vycházeti ani přijímáno býti nemá. A byť i pak vyšlo neb od kohokoliv přijato bylo, tehdy nemá to moci žádné míti, ani v té věci co buď právně nebo bez práva více souzeno aneb vyřknuto býti, za kteroužto příčinou předešlá všelijaká proti dotčené straně, podobojí a kteříž se k též konfessí české přiznávají, odkudkoliv vyšlá poručení a mandáty vzdvihovati, mořiti, kaziti a v nič obracovati ráčíme, tak že to vše,

i nynější a předešlé jich Stavův při Nás potvrzení téhož artikule vyhledávání a cožkoliv mezi tím až posavad se zběhlo, není a býti nemá jim všem třem sjednoceným Stavům tohoto Království, společně i obzvláště, k nižádné ouhoně a ujmě jich dobrých pověstí a jakékoliv obtížnosti. Což jim také od Nás i budoucích Králův Českých ničímž zlým spomínáno a zjinačováno býti nemá nyní, na čas budoucí a věčné.

Přikazujíce všem Nejvyšším Ouředníkům, Soudcům Zemským a Radám svým, též všem Stavům a obyvatelům tohoto Království, věrným milým, nynějším i budoucím, abyste je pány, rytířstvo, Pražany, Horníky i všecka města, všecky tři Stavý tohoto Království, se všemi lidmi poddanými jich a summou všecku stranu podobojí, k též konfessí české se přiznávající, při tomto Našem opatření a Majestátu ve všech jeho artikulích, zněních a sentenciích zůstavili a chránili, žádných jim v tom překážek nečiníce ani komu jnému činiti nedopouštějíce, pod uvarováním hněvu a nemilosti Naší. A kdož by se čeho toho koliv buď z duchovních aneb světských lidí k přerušení toho Majestátu dopustil, máme a povinní býti ráčíme s dědici a budoucími Králi Českými a s Stavý tohoto Království k takovému každému jakožto rušiteli obecného dobrého pokoje hleděti a Stavý při tom chrániti a obhajovati tak a tím vším způsobem, jakž artikul v Zřízení Zemském o obhajování země, řádu a práva vyměřuje.

Naposledy přikazovati ráčíme větším a menším ouředníkům Desk zemských Království Našeho Českého, aby pro budoucí paměť tento Majestát Naš na relaci sněmovní, kteráž při tomto sněmě ode všech tří Stavův tohoto Království ke Deskám zemským učiněna býti má, ve Desky zemské vložiti a vepsati, a potom tento original k jiným svobodám neb privilegiím zemským na Karlštejn položiti dali. Tomu na svědomí pečeť Naši císařskou k tomuto listu a Majestátu Našemu přivěsiti jsme rozkázati ráčili.

Dán na Hradě Našem Pražském ve čtvrtek po svatém Prokopu léta Páně tisícího šestistého devátého, a království Našich Římského třicátého čtvrtého, Uherského třicátého sedmého, a Českého též třicátého čtvrtého.

Rudolf m/p.

Adamus de Sternberg,
supremus Burggravius Pragensis m/p.

Ad Mandatum Sacrae Cæs. Majestatis proprium.

Paulus Michna m/p.

Příloha II.

Porovnání mezi stranou pod jednou a stranou pod obojí učiněné.

Což se toho artikule o náboženství, kterýž na milostivou žádost JMC. jakožto krále Českého při sněmě léta 1608 v pondělí po neděli Exaudi držaném, až do druhého sněmu k dalšímu všech těch věcí zavírání odložen byl, dotýče, poněvadž jest JMC. týž artikul se všemi třemi Stavů tohoto Království na tomto sněmě zavřítí, a straně podobojí, tělo a krev Pána Ježíše Krista přijímající, Majestátem svým královským, aby své náboženství podlé konfessí české JMC. podané, a svého mezi sebou učiněného snešení a porovnání volně a svobodně beze vší překážky provozovati mohli, jisté opatření učiniti, též konsistoř dalejší a akademii Pražskou s jejím příslušenstvím jim Stavům podobojí v moc a opatrování jich dáti ráčil, jakž týž Majestát na zvláštní relací sněmovní i ve Desky zemské vloženy, kteréhož jest datum ve čtvrtek po sv. Prokopu léta přítomného 1609, to v sobě obšírně obsahuje a zavírá, toho se při témž Majestátu a opatření zouplna zůstavuje.

A jakož jsou se strana pod jednou s osobami od Stavů podobojí volenými na to namluvili a snesli, že Stavové podobojí ji stranu pod jednou při jejich kostelích, službách Božích, ceremoních, kollaturách, klášterích, kollejích, vejsadách, nadáních, desátcích, platích, případnostech, důchodích a starobylých řádích bez proměny v náboženství jich zcela a zouplna (nečiníce jim v tom žádných příkoří a překážek), jakož i strana pod jednou je stranu podobojí při jich kostelích, jakž která strana čeho až posavád v držení jest, zůstaviti chtějí a mají.

Též jestli že by JMC. jakožto Král Český na panstvích svých aneb kdo z vyšších Stavů buď pod jednou neb podobojí ráčil chtíti aneb chtěli pro sebe neb lidi poddané své na faru a kollaturu svou kněze podobojí takového, kterýž by od arcibiskupa Pražského na kněžství svěcen byl, vzíti, aby to učiniti moci ráčil a mohl. Však co se měst Pražských i jiných v tomto Království dotýče, poněvadž jsou obce všech tří měst Pražských i kněžstvo jich, jako i jiná města u velikém počtu k týmž Stavům podobojí a k té konfessí přistoupili a se v tom ve všem tím řádem, kterýž mezi nimi stranou podobojí podlé též konfessí jest anebo ještě nařízen bude,

říditi chtějí; z té příčiny aby potom v kterékoli obci aneb osadě žádných roztržek aneb hádek nebylo, na tom jsou se mezi sebou namluvili: jestliže by se v které obci neb osadě ještě kdo našel, že by se chtěl spravovati knězem takovým podobojí, kterýž by od arcibiskupa Pražského a ne podle dotčené konfessí české svěcen byl, aby takový každý mohl (nečiníce však v té obci neb osadě ani v té konsistoři, od JMC. týmž Stavův podobojí v moc dané, žádné překážky neb roztržitosti) se, kdež se mu koli viděti bude, k takovému knězi od arcibiskupa Pražského svěcenému obrátiti a služeb církevních od něho užívati.

I tem co se pochovávání mrtvých těl a zvonění dotýče, že jinak se ti, kdož pod obojí jsou, při kostelích a farách pod jednou, jako i ti, kdož pod jednou jsou, při kostelích a farách podobojí pochovávati nemají, leč s volí a vědomím kollatora neb správcův duchovních té fary. Než jestliže by k faře té, kteráž jest pod jednou, náleželi lidé kteříž jsou pod obojí, a k té faře desátky neb jakékoliv platy dávali, tehdy mají se bez zvláštního povolení téhož kollatora tu pochovávati; jako i s druhé strany, jestliže by k faře té, kteráž jest pod obojí, náleželi lidé, kteří jsou pod jednou, a desátky neb jakékoliv platy k ní dávali, mají se také bez zvláštního povolení téhož kollatora tu pochovávati. Pakli by který kollator neb kdokoli jiný pochovávání těl mrtvých bránil, tehdy nebudou povinni těch desátkův neb jakýchkoli jiných platův více dávat, nýbrž vrchnost jich může je k jiné faře, kde se jim líbiti bude, obrátiti i tu je pochovávati dáti. V kterých pak místech nebo městech, buď Královských Králové Její Milostí neb na panstvích JMC., ti, kdož podobojí jsou, svých vlastních kostelův neb pohřbův, ani společných s stranou pod jednou by neměli: ti vedlé znění výš dotčeného Majestátu sobě kostely a chrámy k službě Boží vystavěti, jako i místa k pohřbům svým vzdělati moci budou. A pokudž by již prvé před tímto snešením kdo s kým o jakou kollaturu před pořádným soudem tohoto Království rozepři zašlou měl, kteráž by na právním rozeznání zůstávala, v tom strany právního rozeznání očekávati mají; však ti nebo ten, kdož by se na druhém jakých kollatur neb far dosouditi chtěli nebo chtěl, nemají a nemá se držíteli v tu faru neb kollaturu vkládati, leč by mu prvé soudem přisouzena byla, jakž též snešení jich obou stran plněji svědčí.

I poněvadž výš dotčený Majestát, od JMC. straně podobojí daný, proti tomuto jich s obou stran společnému snešení, a zase toto snešení proti témuž Majestátu nečelí a takové opatření jedné

kterékoli strany smyslu pravého opatření strany druhé neruší; protož JMC. je stranu pod jednou netoliko při tom opatření kteréž jim také výš dotčeným Majestátem učiněno jest, ale i při tomto výš dotčeném porovnání ve všem zouplna, tak že jakož týž Majestát tomuto snešení, tak i toto snešení tomuto Majestátu v ničemž na škodu není a býti nemá, zůstavovati a k tomu milostivě povolovati ráčí, aby jakož dotčeného Majestátu, tak i tohoto artikule sněmovního vejpis straně pod jednou i také často dotčené straně podobojí pod pečetí zemskou tohoto Království od Desk zemských vydán byl.

Aktum ve čtvrtek po svatém Prokopu Léta 1609.

Ze stavu pánského: Adam z Šternberka. Adam mladší z Waldštejna. Ferdinand z Donína. Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburka. Vilím z Landštejna. Jan z Klenového a Janovic. Purkhart Točník z Křimic. Tiburcí ze Žďáru. Vilím Fridrich z Písnice. Jan Jiří z Švamberka na Vorlíku. Jan Sezima z Sezimova Oustí. Teobald z Ryžmberka a Švihova. Radslav ze Vchynic a z Tetova. Hendrich Mates hrabě z Thurnu. Leonhard Kolon z Felzu. Jan Litvín z Říčan. Vilím starší z Lobkovic. Joachim Ondřej Šlik z Holíče hrabě z Pazounu. Václav Vilím z Roupova. Václav z Budova.

Ze stavu rytířského. Jiřík Gerštorf z Gerštorfu. Matyáš starší Štampach z Štampachu. Mikuláš Beřkovský z Šebírova. Křištof Fictum z Fictum. Bernart nejstarší z Hodějova. Jiřík Vančura z Řehnic. Jiřík Chomút z Harasova. Bohuslav z Michalovic. Jindřich Ota z Losu. Jan mladší z Bubna.

Ze stavu městského: Václav Magrle z Šobíčku. Martin Fruwein z Podolí. Simeon z Humburku. Nathanael Vodňanský z Uračova. Jiljí Perger z Častalovic. Valentin Kochan z Prachova. Daniel Korálek z Tešína. Adam Vopřcha z Uračova.

A tito všickni na místě všech tří Stavův pod obojí toto sje-dnocení podepsali.